

Вѣстникъ
„Смѣшлю“
Излиза всяка
Събота.
Редакцията и Адми-
нистрацията се на-
мѣрватъ въ печатни-
цата на в. „Българско
Знаме“ при
Издателя и
Отговорника:
Ив. Дочковъ.

Единъ листъ:
едно грошче.

Цѣната на
„Смѣшля“ е:

За цѣла година:
въ южна България
2 рубли нови
въ сѣвер. България
2½ руб. нови
За 6 мѣсеци:
За отсамъ Балкана
5 франка.
За отгатыкъ Балкана
6 лева

Така и за другитѣ
България, които сѣ
извѣтъ отъ нашия
сипуръ.

ВѢСТНИКЪ ХУМОРИСТИЧЕСКИЙ, САТИРИЧЕСКИЙ, ПОЛИТИЧЕСКИЙ И ЛИТЕРАТУРНЫЙ.

РАПОРТЪ.

Господа абонати, мъжки и женски, стари и млади, тънки и дебели, тлъсти и сухи, съ настоящий си рапортъ честь имамъ да Ви явѣ, че и тозъ нѣтъ вѣстника излиза на 4 листа на сжщитѣ **Мотиви**, изложени въ по пжрвитѣ мои *постановления и резолюции*. За това колѣнопрѣклонно, великодушно и нелицемерно като Ви пишѣ този рапортъ, евангелски ви моля да благоволите и до Въскресение Христово какъ да е да внесете дълга си за вѣстника, защото, понеже и обаче, нѣма думи какъ да Ви изекажѣ, въ какво безъпаричие сжмъ останалъ, пакъ оевѣтъ това Великденъ иди и колѣното ми са види, а баба Ви Смѣшлювица нека сукманъ, защото нѣма вече фустанъ.

(под.) „Смѣшлю.“

СЛИВЕНЪ, 1 Април 1883 год.

Вѣ! Априлъ кожи продава!

Даяаааа!!! Що е? Що е за тюрлутия това? — Паднѣ, паднѣ, завали се и плюсвѣ вече дѣдо Сѣчко, който ни кла и който ни сѣче много повече отъ турекитѣ бакибозуци! Пуууууу!!! Що е? Що е за патардия това? — Сгрѣмоляса се, струполи се и хвърли вече петалата баба Марта, която ни скуба и която ни дра много повече отъ едноврѣмешнитѣ гръцки деспоти и калугери! Яаааа ала, кожииии!!!

Аааа! Баааа! ами този гласъ какъвъ е? Какви сж тѣзи кожи, гдѣто се продаватъ и кой ги продава? — Ха-ха-ха-хааа! не знаете ли какви сж тѣзи кожи, и кой ги продава? Слушайте, отворѣте си ушитѣ на четире, идѣдо Ви Смѣшлю спорѣдъ обичайтъ си и дълбоката си мъдростъ ще ви каже и расправи! Тѣзи кожи сж кожитѣ на онѣзи *текнефези* или затикнѣти души или подлитвари, които дѣдо Сѣчко изсѣче, баба Марта издра, а сега дѣдо Априлъ е парамилъ проскубанитѣ имъ кожи и ходи да ги продава! Пазѣте се прочее отъ купуванието на тѣзи заразителни кожи, на които още вътрѣшността шавя и се мжчи като чума да удари и друго! Не забравяйте, че дѣдо Априлъ днесъ ходи отъ къща на къща да мамѣ и да лѣже здравитѣ хорица спорѣдъ обичайтъ си, и колкото може да испродаде днесъ отъ тѣхъ, той го смѣта за най-голямъ *каръ*; а утрѣ той ще ги заопрати и ще ги нахвърля въ Марица или въ друга рѣка за да ги занесе отъ насъ та данъ се отървемъ отъ тази зараза, която ни заплашва съ грозна и безчестна смъртъ.

Днесъ дѣдо Априлъ е *кажренъ*, нѣ утрѣ вие ще го видите радостенъ и веселъ. Вие ще видите, че той ще простре благодарната си рѣка и ще вдѣхне въ всички въ всичко новъ животъ и нови сили. Дрѣвцата ще захванѣтъ да цвѣтатъ, трѣвитѣ да се подаватъ изъ земята, птицитѣ да пѣятъ и да развеселяватъ природата, сѣ една рѣчь всички и въ всичко ще блѣска радостъ, веселие и вѣчно задоволство.

Отъ утрѣ той ще отвори голѣма работа на *модистритѣ*, на *търговцитѣ*, на *мжжсетѣ*, на *г-житѣ*, на *г-цитѣ* и на *контетата*.

Модистритѣ ще се радватъ, че ще шиятъ нови моди като ще распалцалосватъ хубавитѣ и скжнитѣ платове на хиляди *парчета*, щото послѣ да не влизатъ за въ никаква работа т. е. нито за единъ постилекъ да може да се извади здраво *парченце*.

Търговцитѣ ще постелятъ своитѣ си *постакши*, ще приготвятъ празнитѣ си *чекмеджета*, ще истрѣсятъ стокитѣ си отъ зимнитѣ прахове и ще чакатъ *мощеритѣ* си да правятъ *алжш-веритѣ* съ 50%.

Мжжсетѣ ще иматъ расправа съ господжитѣ си; послѣднитѣ ще викатъ *дай*, а вторитѣ ще отговарятъ: *кадѣ* ще излѣзе нашиятъ край! Пустѣ моди! и плюнката изъ устата вече ще ни извадятъ! Нѣ найсѣтитѣ съ почесване въ тилѣтъ, съ мусение ще развържатъ кесийкитѣ и ще задоволатъ сърдцата на господжитѣ си.

Господжитѣ и *контетата* първитѣ ще скомичатъ, ще се дърлятъ, ще си търкатъ очитѣ съ червенъ лукъ (кромидъ) ужъ че плачатъ за да искатъ за връбница повата мода; а послѣднитѣ ще се виятъ отсамъ отгатыкъ, ще прѣтрѣсватъ празнитѣ си кесийки, и найсѣтитѣ хайде на дюкяна на юнашка вересия съ 75%.

Тази е работата, която ще отвори дѣдо Априлъ на всички. Когото или която грози нека се не съобрази!!!

Нова дума

За Българский Словаръ.

Чуденъ е този дрипелъ на „Народний Гласъ“ чудни сж неговитѣ литературни извѣстия а още пѣчуденъ и языкословесѣтъиши е неговитѣ редакторъ! Прочетѣте *Литературата* му въ 378 брой гдѣто говори за поминѣлийтъ се въ Фран-

ция извѣстниятъ писателъ по политическа икономия т. е. *Карла Маркс* и вие ще се увѣрите!

Чуйте всички и научѣте се, че *акушерка* значи на чисто-български *баба родителница*! Види се, че на тази газета жената кога ражда, хемъ сама ражда, хемъ сама си бабува; защото дѣдо Смѣшлю знае отъ дѣди и прадѣди, че думата *баба* има двойко значѣние; тя значи: *стара жена* и още жена, на която званieto ѝ е да *бабува*; а *родителница* по старому, и по сегашно му даже, значи: *майка*, а по пѣйдѣ родителка т. е. жена, която е родила, и която спорѣдъ стариятъ Мойсеевъ законъ, не е свършила още 40 дена, и не е отишла на църква да ѝ четатъ очистителна молитва.

Ние не знаемъ дѣдо Богоровъ какъ ще посрѣщне тази нова дума за да я вмѣсти въ новиятъ си речникъ, нѣ колкото за дѣда Смѣшля ние ще кажемъ, че той като не я приема, защото е лишена отъ всяка логика, ще иде тѣзи дни при единъ тенекеджия да му направи двѣ красиви и четирижгълни тенекийки съ този надписъ: *баба родителница*, а мѣжду вмѣстителна или скобки: *акушерка*. Слѣдъ това, безъ да губи врѣме, ще окачи едната на редакторътъ на тази газета, а другата — на господарѣтъ ѝ, ще трѣгне да ги развожда изъ Полпуденскитѣ улици и ще пита гдѣ кого срѣщне: що значатъ тѣзи думи *баба родителница*? Подиръ това ще ги прѣдстави на несѣществуващата филологическа академия въ Дир. на Нар. Просвещение да ги награди съ най-голямъ орденъ на българското язикословесие.

Смѣшлю напомнюва на този дрипелъ да не влиза съ него въ полемика и да не дава мѣсто на таква бѣлвочи, каквито сж въ броятъ на литературата му; защото *валлахи биллягъ* Смѣшлю ще я направи да играе на шерено хоро и да не струва повече отъ една лула тютюнъ. *Умноу мало довѣметъ, sapienti paucis, та тѣмъ провѣривъ олъга!*

Изъ Смѣшлювний дневникъ.

— Което е за хваление, трѣбва да се хвали. Смѣшлю буха калпакътъ си и благославя да се позлаги ржката на това перо, което е драснѣло въ *баба «Марица»* за урежданieto на единъ законъ върху печатѣтъ спорѣдъ нуждитѣ на страната ни. Приложението на турски законъ за печатѣтъ то е смъртъ и убийство за нашата бѣдна журналистика. Нека се наложатъ голѣми глоби или влогове и вие ще видите, че вѣстникарството ще си о-

бере крупитѣ; нека му се ограничи свободата, и вие ще видите, че всички сме пропаднали.

При всичко и ние сме сега съ законъ и безъ законъ за печатѣтъ, обаче слава Богу можемъ да кажемъ че не сме го докарали и нѣма даже да го докараме до тамъ, щото да се сбѣдне пословицата, че сме намѣрили село безъ кучета и сме трѣгнали безъ тоѣги. Ние не сме луди; наеъ ни паричатъ мѣдритѣ Автономийци.

— Прочутиятъ изборъ за градски свѣтници въ Пловдивъ, който бѣше проглушилъ и глухиятъ царъ, станѣлъ ужъ съ пълна тишина(?). Какъ е възможно да има тишина тамъ, гдѣто ножовѣтъ играятъ? За жалостъ е обаче, че гърцитѣ не зели участие и прѣосвященный имъ митрополитъ заявилъ, че се отказватъ за напредъ да плащатъ каквито и да било даждия. Чуешъ ли, Манчо, че те викатъ на свадба, а ти се сърдишъ та нечешъ?

— Съобщаватъ ни отъ г. К., че г. Х. Ц-овъ, прочутъ по мерзостнитѣ си скандали бивший Силистренскій Окрѣжний инспекторъ заминува на 18-ий м. М. за учителъ въ г. Одринъ. Този вагабонтинъ билъ испѣденъ изъ княжеството и лишенъ отъ всички граждански права. Той билъ тази личностъ, който придумалъ жената на Дрѣ. . . . да отрови мжжѣтъ си, който оставилъ въ сѣщия градъ отровата си на едно семейство, което да го благославя догдѣто и живѣе, и на когото днесъ Одринъ ще вѣдѣри сѣдбата на невиннитѣ си рожби!

— Пишатъ ни отъ С.-З., че въ тамошната дѣвическа гимназия върлува епидемическа болестъ отъ безредици. Намъ ни се хемъ вѣрва, хемъ не вѣрва, нѣ при всичко това призоваваме вниманието на Дир. на Нар. Просвещение да сепотруди да испита работата и да земе о врѣме потрѣбнитѣ мѣрки догдѣто злото е още въ пелени.

— Види се, че на баба Марта не е станѣло добрѣ за гдѣто хората сж се разблажили съ рибени кокалчета на Благовѣщение та си показала *мурафетѣтъ* съ силни велици. *Аджаба?* Да ли нѣкои не сж направили *коч-качармасж* съ месо та да се разсърди? . . .

— Въ едно важно събрание, гдѣто сж се разисквали все важни въпроси, единъ г-нъ отъ много внимание како се насалъ добрѣ-добрѣ, събудилъ се и извикалъ: *не*, не е така, трѣбва още да продължите разискванията за да си доспя.

— Хвала и честъ на г. Д. Пазоолу, който подарилъ 1,000 Л.

за Казанлъжскитѣ училища. Смѣшлю съ засмѣни уста до ушитѣ посочва този благодѣтель на отечеството за примѣръ и на другитѣ ни заможни съотечественици. Урааа да живѣятъ такива добротворци!

— Дѣдо Гервасий, който се бѣше отклонилъ отъ кръгѣтъ на званieto си, дошѣлъ въ себе си; позналъ погрѣшката си, исцѣлъ Андреевий великий канонъ, покаялъ се отъ дума и отъ сърдце; а за *епителия* на грѣхѣтъ му наложило му се да исчете 50 пѣти 50-ий псаломъ, който щѣлъ да послужи да му опрости и други по-голѣми грѣхове.

— Научаваме се, че голитѣ, боситѣ и гладнитѣ дѣтца на затворенитѣ Сопотненки въ Пл. идяли за да търсятъ майкитѣ си. Смѣшлю прѣпорѣчва въ този случай на правителството милостъ отколкото строгостъ, защото гладѣтъ е въ състояние да извърши още по-голѣми бъркотии.

— Говори се изъ Пулпуденскитѣ улици, че една гъркиня(?) щѣла да се побългари дано измолити и намѣри милостъ та да се приеме мжжѣтъ ѝ за градскій свѣтникъ.

Изъ Княжеството.

Тайна кореспонденция на «Смѣшля»

София.

Бае Смѣшлю!

По-напредъ ти бѣхъ драснѣлъ, че новото министерство стои като на трѣнъ, и нанстина е така. Пакъ се говори за промѣняване или размѣстване. Министъръ Президентѣтъ като се доведилъ, че на нѣкои си отъ назначенитѣ министри службата имъ прилича толкова, колкото на свиня звѣнецъ, рѣшилъ се да направи и това промѣняване или размѣстване т. е. да даде на всѣкому това, което е лъжица за неговитѣ уста. Слѣдъ това ще видимъ пакъ какви други умове ще дойдѣтъ на нашитѣ голѣми глави.

Надѣжлото министерство се опита да състави митинги, нѣ топорѣтъ му удари на камъкъ и се уцѣрби. То поднесе топорѣтъ си на либералцитѣ за да му го нечукатъ и наточатъ, нѣ тѣ и този пѣтъ му отказахъ. Какъ мислишъ ти, бае Смѣшлю, добрѣ ли правятъ и добрѣ ли постѣпватъ либералцитѣ като оттегляватъ ржката си отъ консерваторитѣ, които съ сълзи на очи имъ я поднасятъ? (Б. на См. *На такѣво хоро не съмъ игралъ другъ пѣтъ та ми не стига и пипето; азъ все е хубаво било що било, да си подаждѣ братска ржка и да въскресятъ по-скоро конституцията. Безъ нея вий ще приличате все на скаккана армен!*)

Прѣди нѣколко дни столицата ни бѣше честита да посрѣщне и да приеме въ обятията си отъ В. Търново митрополитъ Климента съ нѣколко души Търновци за да поблагодарятъ Н. В. любимиятъ ни Князь за смѣняването на министерството а при това и да му от-

правят топлият си и горещи молби за да се свика по-скоро великото народно събрание, което да прѣкрати това неизвѣстно положение на страната. Освѣн тази депутация утрѣ се очакватъ и други.

Агитациитѣ по иборитѣ за градеки-тѣ общински и селско-общински съвѣти хванѣхъ да развѣватъ знамената си. Жалното е тука, че волею и неволею трѣбва да изгубимъ хубавиитѣ си кметѣ, отъ когото течеше медъ и масло за гра-да ни. Види се, че вкуснитѣ му и че-ститѣ му угощения нѣма да му помо-гнатъ. Наистина, че нашитѣ столничари сѣхъ непризнателни хора. *Бережатъ вер-сина* имѣхъ и азъ честта да пооближъ нѣкоя и друга паничка безъ да дамъ ни една паричка.

Щѣхъ да ти пишѣ още нѣкоя и дру-га повинна, нѣ пуста баба Марта се е расхвучала, че не само огънъ и топли-на не остава изъ стантѣ, нѣ и прахъ даже. Вѣтрѣтъ е студентъ, отдолу ври, отгорѣ замръзва. Местилницата ми е на *юмче*, за това сбогомъ и добро ви-дѣние.

Какъ се пишѣтъ Рум. вѣстници.

(Спорѣдъ г. «Смѣтля»)

*

„Марина“.

Тя се дращи отъ будурни
С' панталони и с' гащури,
Спекуланти катъ чифути,
А катъ пуяци надутѣ!

*

„Народний Гласъ“.

Този дрипелъ той се цапа
Отъ умъ испрацялъ катъ рѣпа:
За *народско* ужъ все дращи,
А пакъ все е с' чужди гащи!

*

„Съединение“.

То се шерѣ с' чужди краски,
И с' двѣ ужъ народни *маски*:
Съсѣдната ѣ за народа.
А пакъ с' другата ѣ за в' джоба!

*

„Козмополитъ“.

Тази Френско-Гръцка каша
Като не намира пѣша,
Тя прѣжива и прѣгризва,
И си лигитѣ облизва!

*

„Южна България“.

Тази кака тя се струва
Вѣрно ужъ да ни слугува;
Нѣ ѣ на нея е окоето
Катъ на бивола в' просото!

*

„Земледѣлецъ“.

Този *бабаитѣ* ни учи
Всичко какъ се вѣди-кучи;
Нѣ безъ помощъ катъ остава,
Зѣ и той да се отчайва!

*

„Кукуриту“.

Той ни пѣе кукурита
Отъ дълбокъ сънъ да ни вдига;
Нѣ и отъ тѣзи пѣтли лѣжовни,
Що прѣдеказватъ дни грижовни!

*

„Смѣшлю“.

Той се смѣе и кикоти
За доброто все работи
Праведно бий шибя всички
За туй гложди все корички!

Прѣмудростъ Смѣшлюва

Чтение.

Тако *глаголетъ Смѣшлю*: скоро скоро изпомежду насъ ще се породи единъ антихристъ, който, спорѣдъ бабитѣ, ще трѣгне съ стомна вода да прѣлѣстюва и да мамѣ хорицата. Той ще основе единъ великолѣпенъ храмъ и посрѣдъ него ще въздигне единъ олтаръ или жертвенникъ, гдѣто ще постави изображението на Венера. Тази богиня ще бѣде толкозъ хубава, прѣвлекателна и прѣлестна, щото всѣкой ще пожертвува и лептата си за да принесе таманъ на сѣхъпоукрашениятъ ѣ жертвенникъ.

Женскиятъ полъ отъ любопитство ще иде да ѣ посѣти за да види хубостта ѣ, нѣ още на първъ погледъ той ще си отворѣне лицето отъ нея, ще ѣ заплюе и ще понска балонъ за да се въскачи на небеснитѣ висоти и да иска отъмъщение за опозоряването на честността му. Нѣ отъ покаянието му дали ще сполучи, то ще зависи главно отъ смиреннето му и отъ постеннето му.

Мжжескиятъ полъ съ всичкиитѣ си *ищахъ* ще се стече и ще ѣ поднесе таманъ отъ най-благовоениятъ. Кадилницитѣ ще се подпунатъ и подкадятъ на вси странъ изъ храмѣтъ, тѣй щото единъ другъ не-щѣтъ да могатъ да се виждатъ. Между това тойзи мжжескиятъ полъ ще чуе единъ като небесенъ гласъ, който ще му вика: докога ще кадите на тази идолопоклон-ска богиня? До кога ще безчестите име-то християннитѣ име толкозъ свято?

На този гласъ всички ще се стрѣ-снатъ, ще дойдѣтъ на себе си, ще захванѣтъ да се биятъ въ грѣдитѣ и да ви-катъ: *Божее, милостиве буди мѣ грѣш-ному*. И ето че безъ да щѣтъ тѣ ще се покаятъ. Блазъ на тия, които ще се покаятъ; тежко на тѣзи, които нѣма да хаятъ!!! Воденичнитѣ камѣкъ ще имъ се прикачи на вратѣтъ, и тозъ часъ ще ги липи отъ свѣтътъ!!!...

Орелѣтъ и Рогачѣтъ

Басня изъ Смѣшлювото *рашеню*.

Орелѣтъ хванѣлъ единъ рогачъ, убилъ го съ якийтъ си клонъ и захванѣлъ да си го кѣса и яде полегка-легка. Въ това врѣме допаднали и други месоядни хвър-кати. Соколѣтъ задържалъ краката му, гарванѣтъ закъсалъ опашката му, вра-ната заяла главата му, свраката се хвър-лила възъ коремѣтъ му, бухалѣтъ до-втасалъ и като не виждалъ зель да ску-би опашката му; орелѣтъ катъ видѣлъ, че нѣма оправия, клѣвналъ рогачѣтъ и си хвъркналъ изъ синьо небе. Остана-литѣ долу хвъркати отъ ядъ нагънали бухалѣтъ да го кѣлватъ, че ужъ той станалъ причина да си вдигне орелѣтъ дешѣтъ: а той въ оправданне имъ от-

говорилъ: не знаете ли, че кѣдѣто и да иде наша врана тя е все п. . . . на? На тѣзи негови думѣ всиѣки си подвили опашкитѣ и се разпили.

Такава е нашата правотия и оправия!

Двама селени въ крѣчмата.

— А бе, бай Иване, ти ходишъ често въ *касабата*, що чувашъ? Що има по *дюнята*?

— А бе, остави се! Слушай, слушай, какво ще чуешъ я? Все за пустата *платика* (политика).

— А бе, че сега продаватъ ли *платика* като сѣхъ велики пости? Хо-рата сега *шарланъ* не ядѣтъ, а пакъ ти ходишъ да зѣнашъ и да слушашъ гдѣ има *платика пастарма*! Види се отсега да си точишъ зѣбитѣ...

— А бе, азъ ти не говоря за тази *платика*. . . .

— Ами за коя я?

— А бе. . . . За *платика* ли го викатъ, *платика* ли го викатъ. . .

— Хж-хж. . . Разбрахъ, раз-брахъ. . . . То се не вика ни *па-латика*, ни *платика* нито пакъ *пла-тика* ами *пулутика*.

— Ееее, кой го дяволъ знае какъ се вика, нѣ както чувамъ ра-ботата не отивала добрѣ.

— *Хаурола*, що има я?

— А бе, и по насъ както горѣ въ Шоплука се поевили *либраци* и *консерварци*: първитѣ обичали ка-то насъ братушкитѣ, а пакъ дру-гитѣ искали да дойде тука Нѣмца-та. Хжй такова се е разджуркало. . .

— А бе, Иване, глѣдай си ра-ботата! Сега е мжтна вода всѣкой може да лови риба; нека пукне пушка да видишъ какъ ще тичаме пакъ да цалуваме краката на бра-тушкитѣ.

Мѣдри съвѣти.

1. Не жали тогова, който все плачи, защото глѣда да те закачи.
2. Не се надувай прѣдъ тогова, който те хвали, защото мисли да те запали.
3. Не завиждай на тогова, кой-то те okayва, защото съ това го правишъ повече да се отчайва.
4. Не се собирай съ тогова, кой-то те жалѣе, защото скоро ще те распилѣе.
5. Не ставай на чуждитѣ стра-сти робъ, защото скоро ще ти при-готвятъ гробъ.
6. Не посѣщавай тази кѣща, гдѣто честта ти се поглѣща, за-щото скоро ще разберешъ, че и ризата си трѣбва да съдереши.
7. Не желай голѣмъ чинъ за-що-то той е по-горчивъ отъ пелинъ.
8. Не посѣгай на чуждитѣ имотъ,

защото той е по-тежък от най-лек хомът!

9. Не стреляй си на всякъдъ очитъ, защото ще покажешъ, че въ мозъкътъ ти мъртятъ орлитъ.

10. Не напущай никога длъжността си, защото безъ нея всички сѣ сиромаси.

11. Не мисли какъ ще се поминешъ днесъ, нѣ дали имашъ честъ, защото честта е имане и помага въ най-мѣчно състояние.

12. Бъди точенъ и внимателенъ въ всичко, защото това е сръдство единичко.

Какъ се става народенъ герой

Изъ Сѣмшлювата Философия.

I. Който иска да стане народенъ герой трѣбва да се насвѣтка до дѣга; трѣбва да знае като дѣда пона гдѣ има най-хубави плюсници и дримници, да мѣри искусно градскитъ улици да вика: *този дуваръ е мой, и онзи е мой*, да се валя като свинка изъ батацитъ и отъ врѣме до врѣме да буха калпака си съ рѣмжание: *азъ съмъ*, нека ми излѣзе нѣкой насрѣща да види какъ ще плува въ кръвта си горѣща! (Б. на С. трѣщъ).

II. Който иска да стане народенъ герой трѣбва да знае какъ се правятъ етикети и комплименти на мадмазелитъ и на мадамитъ, трѣбва да знае да се кълчи и да се пѣчи като гладна циганка прѣзъ сиромашъ Лазаръ, а въ случай на несполука да вика яростно: *това е докачение! то иска отмъщение!* (Б. на См. въ гащитъ!)

III. Който иска да стане народенъ герой трѣбва да ходи въоръженъ отъ главата до краката и да се фѣцка като страховитъ манго че коли и бѣси, а когато се найде въ примѣждие или докаченъ на честъ той да се *стофундисва* на мѣстото си и да вика: *азъ, азъ... утрѣ... нека си го пише на ухото!* (Б. на См. *ще брѣсне ерена!*)

IV. Който иска да стане народенъ герой трѣбва да знае какъ се танцува, какъ се ораторствува, какъ се поетствува съ ни врѣли ни кипели, какъ се кокорни и тонори като пѣтелъ на купини; съ една рѣчь трѣбва да знае какъ се лигави и женский полъ какъ се хвали! (Б. на См. *Беййй! чи това и баба го знае!*)

V. Който иска да стане народенъ герой трѣбва всеки денъ и часъ гдѣ кого сръщине да проповѣдва своитъ услуги, които е принесълъ, не по свое желание нѣ по

принуждение, на отечесвото си, и съ това си минѣло да иска да се натрапи на народа да му пълни джоба! (Б. на См. *ами йокъ! казанъ-да ie!*)

Такавъ трѣбва да бѣде народниятъ герой!

Господарьтъ и Толумьтъ

(Продължение отъ 33-ий брой.)

Слѣдъ него подекоква пукетъ грѣмливо, Сѣжива на бюрото, зе думата живо. (Нѣ *discours de Hugo* подъ рамо държеше С' тази книга много краснорѣчивъ бѣше; Даже Гарибалди съ нея погребе, Като протегеръ вика подъ селското небе): Госиуда, госиуда, мени оставѣли Ази да увия тозъ вѣнецъ отъ цѣвти. О животъ неесносенъ! Тегота! Умора! И кой? ... Тѣ — своитъ!! О, иеки днесъ хора! Азъ видѣхъ сънъ днеска, и не бѣ сънъ, бѣ дѣло! Видѣхъ азъ толумьтъ съсъ туй айце бѣло По лазурно небе свободно да плава. И около него цѣлъ облакъ отъ слава. Животъ баснословенъ! Дѣла — о магични! Младостъ — ахъ богиня! Дарби — исторични! Свѣтътъ ще да мине, а толумьтъ той е! ... О, да! крав. ... Оле! вѣтйствовати такъ че могатъ усти, Мишкитъ исплани с' тѣзи молини пусти. Тѣй и Викторъ Хюго нѣкъждѣ говори: Снощи десетъ пѣти тазъ рѣчь прѣговори. А той Френски знае, че въ Франци бѣше Ужъ право да учи, а той се лѣчеше: Пукетъ ораторъ па и риторъ става Салтъ едвамъ запомни словото *крава*. Словото гласеше още по-нататѣтъ: Толумьтъ отъ сой е агнешка порода Отъ кочия с' козата има той намѣса; Тѣй Олеминия прѣчѣтъ я хареса, Прѣгряжъ я трижди, роди Александра Великъ в' умъ и слава, па взѣ и Рокеандра; А да бѣдешъ славенъ трѣбва да излизашъ Отъ нѣкой родъ главенъ. ... Какото си Минерва отъ лобѣтъ на Зевса. ...

Господарьтъ скромно всичкитъ изелуша, И защо го хвалятъ навѣрно по-душа; Сега той подкачи: азъ не слушамъ гади Ни пукетъ, ни волѣтъ по възрастъ йонъ млади, По мозъкъ зелени, а по умъ студени: Съсъ него дѣлите в' селото момитъ. Погледѣйте домѣтъ на що заприлича, Отъ ишликъ катушки никакъ не отлича! Кой съсъ битѣкъ тайно напълни толума? Кой масло постави в' тазъ улична чума? Вий знаете: още стоятъ знаковетъ: Орли гололави сѣживали с' позѣтъ И доганѣтъ кучий; всички месоядни Лѣтели врѣхъ него катъ звѣрове гладни! Кожата му не е за масло прованско! Кожата вонѣ на мѣше поганско! В' циганека вулгия сиватъ салтъ помия. ... Слуги гдѣ-сте вие, елате дрънѣте Толумьтъ оттука, маслото вземѣте И катранъ налѣйте в' този мѣхъ за трици. Що е на рѣшето отъ орли крѣвници; И катранъ въ него слугитъ налѣхъ, А в' селото всички околъ пѣсени пѣхъ:

Роденъ бѣше катранникъ пакъ станѣлъ масленикъ.

А на заговѣзни толумьтъ теглихъ, То верѣдъ Джмаата урбалка сторихъ. Га прахъта да збератъ Ехъ, че чудо бѣше; Шумъ по цѣло село, Околностъ ечеше В' гробъ Донъ Жуанъ бѣше! А всички отъ радостъ при гробѣтъ сѣдѣхъ И на седмийтъ гласъ *вечна памѣтъ пѣхъ!*

Баллата.

Скжперникьтъ

(Разговоръ: Петко, Стойно, Дена).

*

Пет. — Ахъ, Стойно виждъ години! Венчко екжпо и го нѣма! ... И да има толкозъ чини, Шото смѣтка е голѣма! ... Ахъ! ... Охъ! ... имашъ малко нѣщо, И ми бѣше по-горѣщо! ...

*

Ст. — Малко нѣщо?! Че азъ зная, Че ти имашъ и готови. ... Ако вханж тазъ отъ края, Колко *пола*, *рубли* нови. Ще искарамъ закопани. ... Криво да ти не останя?

*

Пет. — Нѣма, Стойно, нито капка, Вѣрвай като християнинъ.

Ст. — Ако бухнѣ тазъ ти шапка, И кожуха бабинъ Денинъ, Ще искочатъ все жълтички. ... Навѣрвени в' огърлички.

*

Ден. — Че къдѣ еж Стойко баби! ... Да еж живо дѣчарлуга Искатъ венчко, а ние слаби: Вседеиъ жулимъ зеленчука, А мѣцето само душимъ, И отъ гладъ си вкуса пушимъ.

*

Ст. — Глѣдай що ми бръщолевѣ! Сѣка, че съмъ глупа дѣчка! Ти ще мене да зашлеви! ... Дай ми една *пали-кльчка*, Та недѣй се шукалкави, И въспрѣтвай тѣзъ рѣжави?

*

Ден. — *Пали-кльчка*?! То какво е? Не отбирамъ отъ такива.

Пет. — Хе-де! Дай му де. ... *такова е.*

Ст. — Сѣрна клѣчка запалива Да запала тазъ цигарка На уста ми господарка. ...

*

Ден. — Нѣмаме, на, Стойно чедо! Таквозъ у насъ що се вика? Знаешъ. ... ний сме катъ говедо, И не ни е то прилика.

Ст. — Да! жълтички в' земя скрити, Тѣ ви държатъ цѣлъ денъ сити.

*

Я дай д' идж да се учъ, Че вѣкъ иска днесъ наука, А пакъ азъ се вия, сучъ, Увирамъ се самъ и тука; Нѣ за писмо всекой пита, Щомъ не знаешъ той те рита!

*

Пет. — Ухъ, бре, Стойно! що тий книга! ... Я вижъ нашѣтъ какъ играятъ? ... Шото знаешъ ... то ти стига! ...

Ст. — Колко послѣ ще се каятъ! ... Ще изливатъ проклетни Възъ тазъ ваша скѣпотня! ...

*

Провѣщанье и ученье.

Ще повтарямъ до живота! Жалъ ми ѣ че съмъ в' прослѣпенъ!

Ден. — Дай си днеска ти имота. ... Чакай книга да ти носи, Вижъ ни тогазъ голи-боси. ...

*

Ст. — Тѣй знай Стойно, тѣй мадрува: Скжперникьтъ кога пукне, Само тогазъ добро струва; А имане другъ му смукне! Чу ли, бабо, тазъ е права, Та не крѣкай все такава!

*

Пет. — Нецѣ чада с' еренски ризи
И с' омижти пусти гащи,
Свѣтъ пропаде отъ таквизи. . . .
Ст. — Котка умъ ви да издращи!
Провѣиенье и ученье
Тѣ сѣ днеска намъ спасенье.

Утѣшение.

Деньтъ бѣше приятенъ
Врѣмето тихо и хладно,
Катъ стояхъ отъ мисли умаянъ
На умъ ми дойде неволно.

Да отида и азъ катъ всички
По поле да си разходя,
Тамъ гдѣ пѣятъ птички
На сърдце да си угодижъ —

Тръгнахъ Богъ знае до кадѣ,
Катъ хала тукъ тамъ са лутахъ
Ето ненадѣнно тамъ негдѣ,
Захласнатъ единъ съгледяхъ

Приближихъ ся, кѣмъ него отпавихъ,
Стои сиромаштъ неподвиженъ,
«Добъръ-деъ» скромно поздравихъ,
Разбрахъ че е силно угоиженъ.

Що правихъ рѣкохъ му бѣдний,
Защо тъй си замисленъ
Да не си нѣкой злочастний
Отъ добрини женски притисненъ?

Да, братко ми отговори,
Отчаяно нажаленъ
Сърдце ми ся отъ ядъ трови
Вѣхъ за нѣкоя згоденъ

Първомъ с' клѣтва оздравихме
Искренната любовъ обичъ
Прѣстение разменихме,
За сжмнение нищо повечъ.

Купи това купи онова,
Земахъ всичко безъ забава
Дай ми друго десетъ пола
На вѣрността за награда —

Вървѣхъ се по нѣйно щѣние,
Да ѣ угодя колко можа;
Но за другъ отъ поплъстение
Разсина ма оле-Боже!

Малко врѣме ся измни
Извѣстихъ се за раздѣла,
Незнамъ по коя причина
Назадъ прѣстенъ да прнема

Що да сторѣхъ сега азъ
Каква зла честь ме сполѣти;
Защо ли ме тя намрази
Били тѣзъ момъ проклѣти!

Това мисля азъ захласнатъ
Охкамъ в' мѣки и ехтение,
Защо да съмъ азъ отблѣснатъ
Това не е за търпение

Утѣши ся, почнахъ азъ,
Да го разтушавамъ
Злини добрини за назъ
Отъ тѣзъ болестъ страдамъ —

Слушалъ бѣхъ за тѣзъ гадинки
Че ся измени и проклѣти,
А пакъ сега в' тѣзъ години
Какъ да не ни това сполѣти.

Сегашниятъ млади момъ
Алафранга, салтанатъ
Мислятъ само зарадъ модъ
И да лѣжѣтъ на рахатъ. —

Хурки, станъ и чѣкрѣци
Оставели разборени:
Кадрилъ, полки чѣпѣнѣлѣци:
Очитъ имъ отворени.

За тѣхъ дай паче пѣра
Помадъ, ливанти пудрѣ
Остана ли тѣ бѣзъ вѣра
Нетърпимъ е тѣхний ударъ!

Бѣли ганти, деколтета,
Надъ лица имъ черна ула;
Но неизсказани кюлханета,
На хората ся за хула!

Но ще ги видимъ тѣзи всички,
Какъ ще отидатъ за напѣрѣ
Ще оstarѣятъ с' тѣзъ привычки
Работата ни е въ рѣдъ!

Ако пѣкѣ ти стара нецѣшъ,
Сега има другъ обичай
Тѣри братко да оstarѣшъ
Че тогава за млада тѣчай. . . !

Единъ Шантавъ Поетъ.

(Б. Р. За халѣръ на нашия приятель-поетъ обнародваме горнитъ стихове. Да не е му уруки, ала има надѣжда въ него да бѣде такъвъ.)

Дописки на „Смѣшля“

Сливенъ. — Нашиятъ Адвокатъ именно. . . на които е забраненъ вхождѣ безъ работа въ писалището имъ. То защо се забранявалъ то си имало причини когато скубатъ проститѣ селачи или граждани, за да неможалъ никой да се разбере. Както на дермеджия На. . . . Ра. . . . вземали рѣшението за да го прочитѣтъ и мо казали че можали да го апелиратъ и да мо изваждѣтъ и отъ краднатитъ пари макаръ че да сѣ го оневенили противника мо тий мо желали да го овинѣтъ като мо апелирѣтъ рѣшението. Ословили се за 4 лири турски и взели 108 като се минали нѣколко дена чловѣкѣтъ поразмислилъ защо тѣзи чловѣци ми взехъ рѣшението мо нима повикаха да подамъ въззиватъ като отишелъ С. П. Папучевъ да се посѣтѣва той мо отговорилъ че като е криминално дѣло то ако намери общественото министерство причини то само можъ сѣ своитѣ заключение да направи въззива и да го апелира тога сѣ отпращѣ чловѣка въ Сѣдилището и попитва еди кои апелирахали ме дѣлото или не който отъговориха никой не го е апелиралъ и тогава Дермеджията подава прошение на прокурорството и въ сѣщото врѣме ги повикватъ и взематъ парите отъ тѣхъ макаръ и да се инкерели темизъ инкяръ който и прѣдсѣдателѣтъ на Криминалното Сѣдилище сѣ е уллучилъ тамъ можалъ да сѣ потруди сѣщеврѣменно да изваждѣ паритѣ набѣдния чловѣкѣтъ парите който го прѣнудили горѣпоменутите двоцица адвокати да продаде магарито че ще мо апелиратъ дѣло и щѣ мо изваждѣтъ парите.

(Горнята дописка ни са испрати отъ достоуважаемиятъ и енергичниятъ нашъ адвокатъ, който ние обнародваме безъ ни наймалко измѣнение въ граматическитъ ѣ тѣжкости.)

Илюдивъ, по изборитѣ.

Дѣдо Смѣшля!

Нашиятъ бивший кметъ за послѣденъ пѣтъ показа юначеството си и геройството си! Байракѣтъ на неговата свобода, подъ чиято сѣнка вѣсѣкиго втресваше, дойде да потвърди това сѣ фактъ поясенъ и отъ днешний день. Като видѣ, че патката ще нескочи изъ рѣцѣтъ му, той обърнѣ листото, и за да се покаже като л. . . . на дѣждъ, той се не посѣвни да мрѣдне въ котурката единъ гражданинъ, отъ чийто гласъ миселеше да зависи животѣтъ му. Този произволъ такъво впечатление направи въ градѣтъ ни, щото вѣсѣкий се питаше: *имаме ли закони и дали сѣ приложени за всички безъ исключение?*

Ей дѣдо Смѣшля, че да бѣше отпѣйдъ само да го видишъ въ какви трескави бѣлнувания се намираще, като видѣ, че агитациитъ му останѣхъ бездѣйствени! А сега пакъ какво шерено хоро ще играе сѣ прокурорството, то е не извѣстно, защото онеправданийтъ гражданинъ подаде заявление и сега дѣлото е на изслѣдване.

Още какви и какви чудосни станѣхъ по-изборитѣ то не може да се некаже нито сѣ думи нито сѣ писмо. Такъво е по насъ свободното упражняване на правото! . . . То се е обърнѣло на циганскій мѣхъ!

Брунчу Токмакѣтъ.

Чирпанъ. Дѣдо Смѣшля!

Нека дума кой що ще, азъ ще кажа блазе на Чирпанци. Ще кажешъ защо? — Защото и въ тѣхний градъ почнаха да се готватъ хора за велики работи за велики откритие. Нека се гордеятъ Франция, Германия, Англия, Америка и други земи сѣ своитѣ хора изобрѣтатели на разни искусства. Нека се гордѣй нашия съседъ Казанлъкъ сѣ своето гюлово масло, но тѣхната слава беше до сега! ! Всичкитѣ тези падатъ прѣдъ чирпанската растителностъ. Въ Европа ставатъ открития, отъ които се ползватъ европѣйцитѣ, сѣ голѣмъ трудъ, а въ нашия градъ ставатъ сѣ панко-сваляние и сѣ млкувания. Въ Казанлъкъ расте триндафилъ, който на противното, отиватъ трудовѣтъ на Казанлъчане на празно. Тукъ въ нашия градъ „Дѣдо Смѣшля“ расте такава растение, което малко го вѣрди елана. — Тукъ расте лапатъ. Ти ще се засниешъ отъ смѣхъ на туй отговорѣ, по имай малко търпение! ! Не са смѣй прѣди да ма ислушашъ! Нашия лапатъ е отъ животното царство, такъвъ, какъто вий, вѣрвамъ, несте сѣрѣщнали до сега. Той има такава дѣйствие и сила, щото много лѣсно може да обогати човѣка, стига да умеи да го употребѣ въ полза. Нашия лапатъ е като много прочутото храсковиче, прочутия демирѣ-бозаранъ. Той сѣ дѣйствието си позлати единъ Руски интендантинъ на войската, която прѣвѣнѣтъ дойде въ града ни, като позлати и листата си, разбира се. На туй основание отъ година и повече врѣме насамъ и единъ нашъ гражданинъ много хубавъ: бѣлъ, чѣрвендалѣтъ, шишкавичакъ, привитливичакъ, ласкателничакъ, богатичакъ и пр. пр. бѣше почналъ да прави наблюдения надъ лапата дано да намѣри тайната, която руский интендантинъ бѣше избуталъ и едва на 20-ий Февруаръ направи опитъ на до сегашнитѣ си изслѣдвания, но за зла честь,

опита му удари на люхъ; защото силний свѣтъ, който валеше него день, злѣ повлѣ на опита и защото не бѣха още израсли ланатовитѣ листа, та нѣма също да се закриятъ очитѣ на хората отъ 1- и II-ий избирателни отдѣла въ една-та ни махала, тамъ гдѣто расте ланата. Отъ лошитѣ очи на сѣботничиви човѣци ли опита урочаса или отъ фитовитѣ чопани и черното вино, които бѣха се смѣсели въ смѣшенето не сполучи незнамъ, но изобретателя остана на празно съ своитѣ трудове и надѣжди хайдѣ!! Но все-таки пакъ има надѣжда за успѣхъ, ако не сега, то име слава нѣколко години и то, име и тогава му не мине мечка нѣтъ. Но, пакъ ще кажа, горнитѣ рано или късно ще паднатъ прѣдъ Чирпанъ. Нашиятъ изобретателъ като бѣше напълно увѣренъ за сполука въ прѣдприятнето си, почна да приготвя високата си кѣща за увѣселѣнето, което на върно щеше послѣдва. Като видѣ, че слабѣтъ и зидове нече да могатъ да утържѣтъ на множеството и на тактичнитѣ хора, той ги растурия още прѣди 10-ти на Февр. и сега ги поправя да бждатъ по здрави за всякой случай. И тукъ снѣга побърка, та не може да се отпратватъ зидовѣ до 20-ти ако бѣше опита сполучилъ, кой знае що щеше да се прави за помѣщение?!!

Гохлю.

!! Внимайте !!

На всички и отъ всѣкадъ Г-да които «Дѣдо Смѣшлю» честичко бухва съ рошавиитѣ си калпакъ и които му се сърдатъ и мърятъ:

Князь ли бждешъ и Царь,
Войникъ или генералъ,
Слуга или господарь,
Крадецъ ли си ил' падарь,
Старъ ли бждешъ или младъ,
Отъ село ли или отъ градъ,
Ученъ ли си ил' простакъ,
Съ фесъ ли бждешъ ил' с' калпакъ,
Брадатъ или не брададатъ,
Кюсе или мустакатъ,
И да станешъ и да сѣднешъ,
Да се смѣшешъ и да плачешъ
На кадето и де мръднешъ
И да кихнешъ и да п. . .
Куме, свато, кмете, княже!
«Смѣшлю» всичко ще искаже.

Като е тъй, то нека всички господа, господажи отъ най високитѣ, голѣмитѣ и дебелите, тлъсти и мършави до най малкитѣ, които прѣдъ очитѣ на първитѣ се видятъ като атоми, бждтѣ добри да се поправятъ, защото, както усѣптамъ азъ работата, «Дѣдо Смѣшлю» ще почне да рити и съ кални царвули; та да имъ се не цапатъ окъшитѣ и евтини шапки, дълги и къси палта, па и голѣмото и малко честолюбие.

Нашитѣ Адвокати.

Доживѣ най-послѣ да види Дѣдо ви Смѣшлю законѣтъ за адвокатитѣ, който отъ 1-ий Юлий ще бжде туренъ въ дѣйствиѣ. Смѣшлю си бухка сто пѣти калпака отъ радостъ за тази приятна новина. Отъ една страна *пассивното* население (както дума фарисейнитѣ) ще са избави отъ тѣзи кърлешни, които смучахъ кръвта му, а отъ друга страна ще проевтинѣятъ рибитѣ, мѣсото, кромидѣтъ и други нѣща,

защото повичето отъ нашитѣ безграмотни-адвокати сѣ балакчин, касани, сованджини и тѣмъ подобни, та като неоставя вече за тѣхъ хлѣбъ отъ сладкото адвокатско, ще почнатъ стария си занаятъ. Дано поне сега се намѣри и Смѣшлю като хората разсиленъ да му разнася въстницитѣ по абонатитѣ изъ града. До 1-ий Юлий обаче има още три мѣсеца, до тогази какви шарлатанни *почтени* янкесаджилджи нѣма да извършатъ нашитѣ балакчин-юристи? Щеше да бжде не злѣ, ако почитаемитѣ сѣдници още отъ сега почнаха да турятъ въ дѣйствиѣ нѣкои отъ члѣноветѣ на този законъ, въ какъвто случай населението ще са отърве що годѣ прѣзъ тѣзи три мѣсеца отъ адвокатскитѣ шарлатанства.

Парнасъ.

(Изъ басни Кримова.)

Едно врѣме испаднали боговетѣ изъ Гърция, а земитѣ имъ почнаха да подѣляватъ мѣжду хората. Парнасъ са падналъ на единъ магартаръ, който и пусналъ магаретата си тамъ. Магаретата, кой знае вече отъ гдѣ сѣ угадили, че нѣкога тамъ живѣли музи, почнали да си говоржтъ: »не напраздно ни докарахъ на Парнасъ; дотегнало вече на свѣта отъ музитѣ, та искатъ сега ние да пѣемъ.»

— Слушайте, казва едно магаре, не дрѣмете, азъ ще почна, а вие преглашайте. Ние не трѣбва да са страхуваме, а да прославимъ нашето стадо, и по-силно отъ дѣветѣтъ сестри да почнемъ музика и да си съставимъ хоръ. А за да не побъркаме ходѣтъ на нашето братство, да заведемъ порядокъ щото който нѣма магарински гласъ, да не прибираме въ Парнасъ.

Настоящото слово са удобри отъ всички и почнахъ всички въ единъ гласъ. А какво излезе отъ това приятно пѣние? Стопанинѣтъ изгуби тѣрпѣние и испадни всичкитѣ изъ Парнасъ.

ПОЛИТИКА

Въ Голѣмата политическа *те-ватура* днесъ за днесъ занимава първо мѣсто: «кой ще бжде *Ливанский Управитель*?» Едини викатъ за одного, други тикатъ за другиго; нѣ главното е тука, че всѣкой глѣда да се назначи този или онзи, който да знае да върти онашка всѣкому и на всѣкъдѣ; за това издирватъ родѣтъ му, происхождение му, религията му и много други такива, съ които да може на всички да се усмива, медъ и

масло да имъ полива и да се струва, че въ устата си има слива. На това платно *основата* е Франция, *вжтжжжж* — Портата, *кросното* — Германия, *хватамата* — Австрия, *нищелжитѣ* — Англия, *скринцитѣ* — Италия, а *подножскитѣ* и жбцитѣ (иржгтъ) — Политиката.

Този станъ (разбой) скоро ще напече и насъ, за това трѣбва още отсега да се готвимъ за да си истъчемъ сами платното. Съгласието и единодушното въ подобенъ случай трѣбва да блѣска въ насъ, ако искаме да работимъ за насъ: та послѣ да не викаме охъ-охъ-охъ! Казва се, че като попитали вълкътъ: — защо ти е дебелъ вратѣтъ? А той отговорилъ: — защото си върши самъ работата! Ето наука, който не иска послѣ главата си да чука!

Въ Руссия приуготовленията за коронациянето на Царѣтъ отъ денъ наденъ се водятъ нѣдѣтелно. Почти всичкитѣ Европейски държави сѣ назначили лицата които ще ги прѣдставяватъ на тази тържественна церемония. *Ишалахъ* дано огрѣе слънчице къмъ дѣда Смѣшля та и той да поразвѣе калпакѣтъ си по тѣзи страни. Тогава да видите какви новини ще ви донесе дѣдо ви Смѣшлю! Вѣрвайте, че и дришитѣ на гърбѣтъ ви ще размѣе, защото ще има случай да купи голѣми смѣхове все отъ голѣми главища. *Ней-сеее!* Нека се облизваме съ тази надѣжда та *кажжжж* да ни не дожда.

!! МОЛБА !!

Долоподписаний, пълномощникъ на българтското население въ Бургазъ, Ви моля, дѣдо Смѣшлю, да издѣйствате да ся плаща ежемѣсечно още по една и половина лира турска на единия отъ членовѣтъ на тукашното криминално сѣдилище, за да може да си купува кърпи и прѣстане да ся сѣгне съ рѣка въ врѣме на засѣданията.

Манаку.

!! Качество !!

За да бждешъ префектъ трѣбва да си фалиралъ, депонощио да играешъ на кумаръ и да си лишенъ отъ общественна мораль;

За да бждешъ докторъ на правото трѣбва да отидешъ въ Австрия и да заплатишъ 120 фиоринта за да получишъ докторско звание, макаръ и да не знаешъ да напишешъ формално прошение за напишешъ искъ;

За да бъдеш председател на окръжна комисия трябва да си шоропловича; да мѣниш мѣнинето си като връмето прѣз м. Марта;

Който притѣжава на пълно горнитѣ качества, нека се отнесе до меснетъ-Башията «Смѣшлю» за да му се повѣри управлението на една отъ горнитѣ служби.

ПРОЕКТЪ.

Азъ, Смѣшлю, като имахъ прѣдъ видъ наступающиятъ денъ за изборитѣ на осемнаесетѣтъ овдовѣли колегии; като зехъ въ съображение доброто на страната; като имахъ прѣдъ видъ интереситѣ на правителството и благощастнето на пасивното население, отъ висотата на положението си издавамъ настоящий мой проектъ отъ списокъ на лица, които пасивнѣтъ трѣбва да избере за свои депутати въ Областното Събрание;

Битъ по сему:

Айдоска Колегия . *Савва Х. Дечевъ,*
Бургазска » . . . *Любомский,*
Котелска » . . . *Куртевъ,*
Станимжика » . . . *Фрейгеръ Караминк.*
Кърджалийск. » . . . *Д-ръ Лазаръ Дагоровъ,*
Ихтиманска » . . . *Чалъжи,*
К. Агачска » . . . *Баронъ Гендовичъ,*
Ст.-Загорска » . . . *Х. Стуен. Джилана,*
Изворска » . . . *Антоанъ Алякъ,*
Чирпанска » . . . *Цариградский,*
Хасковска » . . . *Симитчиевъ,*
Карловска » . . . *Айреболский,*
Драмска » . . . *Берковский,*
Евджилерска » . . . *Отецъ Гервасий,*
Н.-Загорска » . . . *Мутевский,*
Х. Елеска » . . . *Пловдив. Мюфтия,*
Силджиковска » . . . *Д. В. Манчовъ,*
Х. Киселерска » . . . *Папазоу;* —

Отъ разнитѣ сжеловия же да бждѣтъ назначени нижеозначенитѣ лица безъ прѣкословно:

Отъ ученото сжелов.:) *Т. Стоевъ*
) *Ив. Цанковъ.*
» богатото ») *Хаджи Калчу*
) *Дочоолу Иванъ*
» земледѣлск. ») *Хаджи Петръ*
) *Отецъ Пахомий.*

Стефанъ Кйобашиевъ (лесансн.)

На първообразното своеручно подписаль: **Смѣшлю.**

Вѣрно съ първообразното:

Кукуригу.

ШЕРЕНИ.

На какво прилича лекоумната жена? — Тя прилича на *отворено пощенско писмо*, което вѣкой може да го прочете.

На какво прилича благоразумната жена? — Тя прилича на *припорожчено писмо*, което не може да мине другиму на рѣцѣтъ да го прочете, освѣн на когото е надписано или назначено.

Коя е най-сърната приятелка на човѣка? — Отговоръ: *тайната.* —

Защо? — Защото тя само може да ти спасе въ каквато опасност и да се намѣришъ.

На пжмѣтъ двама. — Добр' утро, г-не, какъ е г-жица дѣщеря ви? По-уздравѣ ли? — Г-жица дѣщеря ми ли? — Измѣра очудено г-нѣтъ; че азъ едва има петъ години какъ съмъ жененъ! — Ба! Че тогава жега ли ви е онази млада? — Е ще тѣй станѣ тогава, азъ старичкъ, тя млада младина. . . . Нѣ ти отгдѣ я познавашъ? Ковтето като се усѣти каква е работата продума: извинѣте, г-не, азъ се прѣпознахъ на другъ единъ, и си заминѣ. А дѣртий младоженецъ хванѣ да клома съ глава и да дума на себе си: сега разбрахъ каква е работата! Венчо си дири приликата! Или млада се жени, или млада се калугери!

Кой лѣкъ е най-добъръ за уроки, когато се случи да връхлѣти дѣтето? Дали да се вика бабата да му бае, или да се прѣкади съ карамфилови корени и таманъ; дали да се угасятъ вѣглища въ зелена паница и да му се омне челото, или да се повика попѣтъ да му чете? Отговоръ: който иска да знае, нека се отнесе направо до санитарний свѣтъ.

Ако на едного волята е като камѣтъ, а на другото думата като пламѣкъ, кой отъ двамата ще изѣде сламата?

Единъ приятелъ пита: Защо са плаща на околийскитѣ училищни инспектори, да ли училищата да надзираватъ, или да агитиратъ по мѣжду населението за избирането на депутати въ областното сѣбрание. (Отг. това най-добъръ знае *** околийскитѣ инспектори, който като едноврѣмешнитѣ апостоли обикали селата, сѣставляюща частъ отъ Драмската избирателна колегия, ходи отъ село на село и убѣждава хората да дадѣтъ гласа си за единъ низвергнатъ.)

Защо ученицитѣ отъ Реалното училище въ Сливенъ стоятъ часа до 8 сутрината покрай доваритѣ на студа и джжда? Отг. защото тѣмъ е казано да не дохождатъ по-рано отъ 8, а закона гласи, (?) че училищнитѣ врата до тогази трѣбва да бждѣтъ затворени; ученицитѣ трѣбва да знаятъ тозъ законъ.

Защо има много болни въ града ни? Защото отъ сега още вадитѣ изъ града сѣ боялини, кезавлини, и намѣтъ какви си, а градското кметство не си струва трудъ да запрѣти това нѣщо.

Коя пощенска станция въ областта е дадена подъ сждебно слѣдствие за отваряне на частни писма? Отгов. — Тя е бургазката станция, началствуема отъ симпатичний Стефанидѣ. Лопитѣ язиказватъ, че подъ отварянето на тѣзи писма ще са лжне на бѣлъ свѣтъ нѣщо въ родъ запрѣтената плода.

Коя пощенска станция отправя съ пощата правителствитѣ телеграми, които са турягъ въ пликъ? Пакъ тя. защо? Защото толкова е разбрала дирекцията способността на чиновницѣ си.

Изъ Смѣшлювата чанта.

Г-не Ланин Муха въ Бургазъ. — Проектъ на новосѣставеното въ града ви дружество неможе да бжде обнародванъ. За сѣставението му земахте ли сжгласнето на славинитѣ ви кметъ?

Г-не Станю въ Карлово. — Отнесете са до Дирекцията на Правосѣднето. Смѣшлю не е кадия.

Г-не Прѣдсѣдателю на ученолюбивата ученическа дружина въ Цариградъ. — Ще ви са испраща единъ брой отъ Смѣшля споредъ желанието Ви чрезъ Г. Танчищевъ.

Г-не В. С. въ Пловдивъ. — Получихме 15 гроша въ тимбри абонамента. Благодаримъ ви.

Г-не ученико отъ панспона въ Сливенъ. — Добрѣ пишете, че учителитѣ по логиката и физиката били слаби, ами защо не ни кажите какъ ви викатъ?

Г-не Мишинковъ въ Анхпело. — Ставате за ревизоръ специалнитѣ при Дирекцията на правосѣднето.

Г-не *** въ Айдосъ. — Ще са ползуваме отъ писмото ви. Сжобщавайте ни за напредъ подобни новини.

Г-не Приятелю въ Хаскѣю. — Сжкрбимъ, че нече можемъ да са ползуваме отъ вашето сжобщение. Ако то е нѣщо за хаскѣюци, нищо е за другитѣ.

Г-не Гражданино въ Хаскѣю. — Приѣмаме да станемъ вашъ горѣщъ приятелъ, дописката Ви обаче нѣма да обнародваме.

Г-не Г. А. въ Русчукъ. — Молимъ Ви повърнете ни отъ 1-й до 5-й броеветѣ за да ги продадемъ на други които некатъ отъ ново. Грѣхота е ниеатива?

Г-не Абонате въ с. Ачларе. — Небойте са; недѣйте мисли, че само който е абонатъ на единъ вѣстникъ той само пише дописки.

Г-не Кокичковъ въ Каваклий. — Не сторяйте си трудъ да ни пращате дописки и телеграмми като послѣдната.

Г-не Х. П. Г. въ с. Дерелий. — Честе щелн да са годѣвате и разгодѣвате, не интересува нѣщо свѣтътъ.

ТЕЛЕГРАММИ.

Айдосъ. — Една кола натоварена съ декорация отъ смантефическата академия, назначена за Г-на Ф. Бертрана, директоръ на всемирнитѣ пансионни, са е спрѣла въ града ни по причина на голѣмитѣ студове. Молимъ Г-на Бертрана да перпрати секретаря си Исмаила да я получи. (Б. Р. Венчо разбираме по тази телеграмма само смантефическа академия неразбрахме какво е тя, желяемъ разяснение.)

Аболъ. — Телеграммата отъ града ни относително архирейски намѣстникъ Шиваровъ е неистина. (Б. Р. Дай Боже да не е истина. Ние отъ-близо познаваме вашия архирейскитѣ намѣстникъ и знаемъ неговитѣ способности. Че говори открито и всекий праздникъ джржи поучителни сказки, затова ли сте го намразили? Дѣ тази честь да бѣхъ венчикитѣ ви свещеници като него!)

Пловдивъ. — Питаме: Когато Върховното гражданско сѣдилище унищожава рѣшението на окръжнитѣ сѣдилища, ами неговитѣ рѣшения кой ще пригѣдва и унищожава? (Б. на См. Чудна работа. То самѣ си е компетентно да разваля своитѣ рѣшения. Тѣй не станали съ дѣлото на Д. Б.?)

Сливенъ. — До кога затворницитѣ ще бждѣтъ принуждавани, съ пращи на краката си, съ конвой жандарми да хвърлятъ боклука и са прѣкарватъ прѣзъ сръдъ града като мечки? (Б. на С. Докогато не имъ са основе библиотека, за да има съ какво да са занимаватъ.)

Бургазъ. — Главният ревизоръ свърши тук работата си. Съ идуща почта ще явимъ съдвѣстието отъ ревизията му.

Сливенъ. — Ревизора отъ Бургазъ ще пристигне. Желателно е да прегледа нещастниятъ дѣла на Гражданското ни Сѣдилище и са увѣри въ способността на сѣдинтъ, които мѣлчишкомъ три години става раздаватъ *своеспиритично* правосѣдие на данокоплащачитѣ.

Иловдивъ. — Изборитѣ сѣ свършихъ; всѣки миряса и патаса. На бившето кметство дадохъ праса и като поетникъ го облѣкохъ въ прокурорска раса. (Б. на См. Нали панълни тя каса?!)

Тамже. — *Филиппуполисъ* хванъ да пощръклява, за гдѣто грънцината се прозява и ужъ *оуправдава*. (Б. на См. Нека цукне та да не пукне!)

София. — Дойде ни *акжлътъ*, ама когато се строши бѣкълътъ. Патриотизмътъ на консерваторитѣ се вече лѣска като перцето на гъска, само че нѣма кой да го блѣска! (Б. на См. Все така да ви помага Господъ, както на венчии христени така и на вашитѣ консерватори зелени и прѣкалени! Тѣ мислѣхъ, че кога тѣпанъ думка все е свадба, или че всѣкой денъ е великденъ!)

Тамже. — Гдѣ кого срѣщнешъ и памѣритъ все критикува и политикува за настоящия *хаосъ*, въ който се намира княжеството! Даже и бозайничетата хванахъ се да се оглѣдватъ и като да некатъ да кажатъ: стига, стига вече! Нѣ страститѣ сѣ въ най голѣмийтъ си огнь: никой никого не слуша! Всѣкий има право, всѣкий държи здраво! (Б. на См. Дръжте до гдѣто можете, нѣ да се не *изможесте*?!)

Хасково. — Опрѣдѣлената коммисия за разглѣждане смѣнитѣ на земледѣлческата каса върши мѣжеки работата си. Нерѣдовитѣ тефтери приличатъ повече на бакалски отколкото на еснафски. Резултатътъ сѣ почта. (Б. на См. Пусти парици! Колко сѣ сладки, колко сѣ гладки, нѣ правятъ по нѣкогажъ хората и на патки!)

Пещера. — Нашата работа сѣ околниското сѣдилище е тази: ако те осѣди синътъ, то безъ друго трѣбва и бащата който е неговъ замѣтникъ. Иди сега дири правото гдѣ е! (Б. на См. Отнесѣтъ се до Дир. на правосѣдието!)

В. Търново. — Най-сѣитѣ и нашата депутация показа, че живѣемъ и че се движимъ. (Б. на См. Неще чудение!)

Русчукъ. — Дунавътъ носи много повини, нѣ в. *«Балгаринъ»* ходи да ги лови все безъ глави. (Б. на См. Уловици и сѣ глава!)

Котелъ. — Въ града ни е господнитѣ сливевскитѣ окръженъ прокуроръ; ревизира дѣлата на симпатичнитѣ ни околийскитѣ сѣдници дѣдо Матей. Незнаемъ съдвѣстието. (Б. на См. Нашето правителство нѣ добръ ще стори да пуработи законъ, по който да неостава никакъ ревизия въ Котелъ, защото каква полза отъ ревизията, когато рапортитѣ отъ нея не са уважаватъ?)

Калюферъ. — Нашитѣ работи сѣ като вѣже въ торба. Единъ прави, другъ разваля, третия нѣкъ са смѣятъ отъ страни. Читалище миталиче таква работи у насъ не сѣществуватъ. Градскитѣ избори сѣ сполучливи.

Иловдивъ. — Парната Машина, която се публикува отъ 3 мѣсеци насамъ, че се продава, ще се продължава продажбата и по вѣстницитѣ. Още 2 мѣсеца, до като пристигне новата вода. (Б. Р. Бладѣтъ ви че ще имате вече бистра во-

да! *Фресико неро! Таазе су! Аква кванта!!...*)

Деде-Агачъ. Бай Смѣшльо! Хубава прясна рѣба имаме, но нѣма по кого да ти испратиме за вѣрбница поне една ока: (Б. Р. Съ манда-поча сѣ най скоро ще пристигне. Благодаримъ ви за грижата.)

Свищовъ. Слухъ се разнася че единъ нашъ гражданинъ се готвялъ (въ тиганъ) да подари 20,000 кремница на Старо-Загорското мѣшко училище. (Б. Р. Хей Боже! гдѣ тоя касметъ? Смѣшльо повече вѣрва за превратажика отъ Свищовъ, а не такива голѣми благодарѣнии!)

Харманлий. — Докога телеграфопощенската Дирекция ще дръжи началника ни на този постъ, когато други, които едва знаятъ да мърдатъ прѣстѣтъ си мшуватъ на по-голѣми чинове? Бива ли този развитъ момъкъ да стои отъ толкозъ вѣрме все на една служба когато като оплъченецъ той се е жертвувалъ и за свободата на отечеството ни? (Б. на См. Не знаете ли че по насъ владѣе *непотизмътъ*? Свой своего не храни, ала тежко му който си го нѣма! Вай аркаджимъ вика всѣкой даеска!)

Хебѣичево. — (Харманлийско) Дѣдо ни прѣчь се приправя на котка, гали се мърка около едни, и показва панча (плесница) на други като, че ще ги удари, дордѣ най-сѣитѣ сполучи желаемото си. Неговитѣ рога вече пакъ израстнахъ, и лѣтосъ, когато той се а насѣ, па и тѣ паянкижѣ, тогава никой отъ насъ нече може си нае да му откаже отъ да не играе по хавата му.

Чирпанъ. — Агитациитѣ за градски свѣтници са въ най голѣмий разгаръ. Бирникътъ и полоакционитѣ ни агентъ и С-ѣ са напуснали всички работи и дееноочно се са посвѣтили на агитиране. Гдѣ сега нѣкой инспекторъ да доде и данаѣри всичкитѣ нѣ работи въ най голѣма безредица!! Какво ще са правимъ, «Дѣдо Смѣшльо» слѣдъ нѣколко години. (Б. на См. каквото са правятъ хората.)

Чирпанъ. — Нашия бирникъ тѣзи дни ще избѣлва 66 гроша златни, всѣдѣние даденни му отъ прокуроръ. лѣкъ (Б. Р. Подложихте ли му лехенъ?)

Бургазъ. — Нашия поитъ Н. възхвалява господа въ механата на епитропитъ Стамата и Стояна. Литургия и вечеръ опази ни господи. (Б. Р. Ако испадите и него, кой ще вѣрви напѣдъ владиката да му показва пѣтя, когато дойде въ града ви?)

Айтосъ. — Учителътъ ни И. Д. прѣподава лекции по правото. Бившето ни училищно настоятелство е прѣдадено подъ сѣдъ за злоупотребе на 100 лири. Околийскитѣ Началникъ Салимъ сѣставя проектъ за урѣжданieto на бѣлгарскитѣ училища. (Б. на См. тѣй ви искаагъ де! Туй са казва прогресѣтъ. Г. Долгоуховъ оцана ли си калцитѣ по градскитѣ ви избори?)

Сливенъ. — По воскресение ще бѣде прѣдставена въ града ни комедията *Паразитътъ*. Ура! Да живѣе паразитътъ. (Б. на См. на инициаторътъ отъ гдѣ са е порѣвнала тази книга? Бае ви са нѣщо, но оставяамъ за другъ пѣтъ.)

Иловдивъ. — Административно движение владѣе въ града ни. Приказитѣ за размѣстванieto на началникитѣ котленскитѣ, ямболскитѣ и други гючъ били излезохъ. (Б. Р. Гласъ народенъ, гласъ Божий, казва нашенската пословица Правителството ни кѣсно е узнало значението.)

Тамже. — Тѣзи дни ще избухнатъ единъ приказъ, по който единъ вѣснающитъ специалистъ прѣфектъ ще му размѣрдатъ глѣздото. (Б. Р. Ами любивцитѣ и любимкитѣ му ще отидатъ ли подиръ му?)

К. Агачъ. — У насъ е второ пришествие. Всичко отива сѣдебнимъ порядкомъ.

Кюстендилъ. — Научавами се че Н. С. Главниятъ Управителъ на Источна Румелия опрѣстилъ Карловскитѣ вдовици; като взелъ предъ видъ че такива женски бунтове сѣга ставатъ въ *Константинополь*; даже и на Царския Палатъ на прозорцитѣ джамовѣтъ сѣ се трошили отъ туркини жени, на които мѣжветѣ не получаватъ редовно мѣсечната си заплата! Да живѣе! Урра! Яша! Жито!...

Кюлевче. — Босненска Епархия Нѣмскитѣ власти заедно съ Гръцкия Митрополитъ кръщаватъ по буднитѣ хора за комити! (Б. Р. Санкимъ, чункимъ, прочее и обаче въ Македония по малко резеллици ли не ставатъ връхъ Бѣлгари-тъ отъ страна на караказанскитѣ *Деспотета*, които са уртаци съ валиитѣ и мю-тесарифитѣ? ...)

Иловдивъ. — Дѣдо Смѣшльо! Мени почнаха да ме стягатъ за даноцитѣ: Областни, Департаментални, Градски, за движимо и недвижимо имущество които ги нѣмамъ *Кукуригу*.

(Хей братко! ти незнаешъ че Смѣшльо си е взелъ беля на главата отъ да му почуква отъ вѣтъ Печатницата на прозорица единъ Агентинъ; но нѣма що да се стори. Тия дни Смѣшльо ще извади на мезатъ своитѣ абонати за да посѣбере малко пари та да си плати както на правителството тѣй и на дѣда владика. Боготото Богово, Кесаровото Кесарово! Но Смѣшлювитѣ абонати не отбиратъ отъ такива тѣнки работи ки? Вѣроятно че и *Кукуригу* поитѣкога се стряска отъ тая абонатска болѣстъ!)

Кюстенджа. — Тука вече Бѣлгарщина нѣма; има ромѣщина и гръцищина. Богъ да прости Бѣлгарскитѣ училища въ Румѣния. (Б. Р. Отваряйте очитѣ като мишки въ пасналъ, за да не ви ги отварятъ другитѣ сѣ кириши.)

Ниротъ. — Има надежда че помъ се ерещижѣ Негово Кралство Сърбекитѣ Кралъ сѣ Негово Височество Бѣл. Князь, ще ни се позволи да въведемъ Бѣл. язикъ въ училищата си. (Б. Р. Ишалла! Когато позволи Гръцкия патриархъ да се чете Бѣлгарски въ Патриаршеската църква!)

Солунъ. — За сега добръ отиваме съ Гимназията и Пансионъ си, по едно 14 годишно учениче арисгуваха защото нарисувало Царъ-Крума! (Б. Р. Това е плодътъ отъ Берлинския Договоръ и отъ Аговитѣ реформи!)

Тулча. — Тазъ година нѣмамъ Дунавски сулини, но завѣдиха се доста мамалигаркини. (Б. Р. Богъ да ви е на помощ! Смѣшльо немже ви помогнѣ въ нищо!)

!! ПОДАРОЦИ !!

Непѣрѣчимийтъ, дѣятелниятъ нашъ приятелъ, другаръ и адвокатъ господнитѣ Стефанъ Панчевъ, трогнатъ душевно за почестѣта що му направи Смѣшльо въ притурката на идеалнитѣ департаментѣ, благоволи най-вѣлѣрѣчиво да подари едно годишно тѣчение отъ в. Смѣшля за родината си е. Кортенъ. Да живѣятъ подобни родолубци и много заслуживши патриоти. Урра!!

Отговорникъ и Издательъ Ив. Дочковъ.